

dringsforslag Nr. 11 til § 13 foreslaar man, at denne Maksimalgrænse skal være i København med Omegn 4 Kr. 40 Øre, i Byerne med Marstal 4 Kr. og i Landdistrikterne 3 Kr. 60 Øre pr. ubemidlet nydende Medlem, som den enkelte Sygekasse har ved Aarets Udgang.

Disse Maksimaltakster vil medføre, at det samlede Statstilskud vil blive noget mindre end efter Lovforslagets § 13; men Nedsættelsen vil ikke blive betydelig, medmindre de af Sygekasseinspektøren anførte uberegnelige Forhold skal øve større Virkning i Retning af Udgifternes Forhøjelse. Ifølge Bilag 1 har det faktiske Statstilskud for 1913 udgjort 2,764,989 Kr. Beregnet efter det foreliggende Lovforslag vilde Statstilskuddet have udgjort 3,232,800 Kr. Men beregnet efter de anførte Maksimaltakster vilde Tilskuddet højst have naaet 3,067,573 Kr. Den fremkomne Besparelse, ca. 165,000 Kr., vilde blive fordelt paa Hovedstadens Sygekasser med ca. 54,000 Kr., paa Provinsbykasserne med ca. 41,000 Kr. og paa Landkasserne med ca. 70,000 Kr. — Den Nedsættelse af Statstilskuddet, som de foreslaaede Maksimaltakster kan fremkalde, vil saaledes ikke blive stor; men naar Mindretallet trods Statens daarlige finansielle Forhold ikke har turdet gaa til en større Nedsættelse, skyldes det særlig den foreslaaede Forøgelse af Sygekassernes Udgifter til Barselhjælp.

Et andet *Mindretal* (Jørgen Berthelsen, Dalsgaard, Degnbøl, Jensen-Toustrup, Mikelsen, Rottbøll og Vejstrup) kan ikke billige de Bestemmelser, som i forrige ordinære Rigsdagssamling indsattes i Lovforslaget af Folketinget angaaende bemidlede Sygekassemedlemmers Forhold til Sygekasserne. Mindretallet finder det urigtigt at *tvinge* Sygekasserne til at beholde disse Medlemmer paa de foreslaaede Betingelser. Dels synes dette stridende mod det Selvstyre, som det forekommer Mindretallet naturligt at indrømme Sygekasserne med Hensyn til et saadant Spørgsmaal, dels er Mindretallet ogsaa blevet paavirket af

de Udtalelser om dette Forhold, som findes i Lovforslagets Bilag A. og B. af henholdsvis Sygekasseinspektøren og Repræsentantskabet for „De danske Sygekassers samvirkende Centralforeninger“. Mindretallet kan ikke se rettere, end at Repræsentantskabet med Føje gør opmærksom paa, at det paa forskellig Maade kan frembringe Vanskeligheder for Sygekasserne at blive tvunget til at beholde disse Medlemmer og da „særlig ved Fastsættelsen af Kassernes Vederlag for forskellige Arter af Sygehjælp, saafremt de nydende Medlemmer fremtidig ogsaa skal kunne omfatte Personer, der ikke anses for ubemidlede“, og „at udskille saadanne til en særlig Afdeling af en Sygekasse vil ikke kunne opheve denne Vanskelighed, men vil, næst at besværliggøre Administrationen af Sygekasserne, for den særlige Afdelings Vedkommende frembringe et paa Grund af Afdelingens ringe Medlemstal højst usikkert Forsikringsgrundlag“. — Med Hensyn til dette Spørgsmaal om de bemidlede Medlemmers Forhold til Sygekasserne maa Mindretallet foretrække den Ordning, som foresloges af Indenrigsministeren i det i forrige ordinære Rigsdagssamling fremsatte Lovforslag om anerkendte Sygekasser, hvorfor Mindretallet ved Ændringsforslagene under Nr. 5 og 6 til § 6 foreslaar denne Ordning genindført i Lovforslaget. Derefter vil det blive overladt den enkelte Sygekasse under Hensyn til dens særlige Forhold selv at bestemme, om den vil beholde de bemidlede Medlemmer eller ikke. — Og ved Ændringsforslag Nr. 15 til § 34 — der stilles af det samme Mindretal med Undtagelse af Rottbøll — aabnes der Udsigt for de bemidlede Medlemmer, som ikke længere kan forblive i anerkendte Sygekasser, til — uden Hensyn til Alder og Helbred — at kunne blive optaget som Medlemmer af statskontrollerede Sygeforeninger, hvorfra de, om deres økonomiske Forhold atter forringes ned under Grænserne for Optagelse i anerkendte Sygekasser, igen — uden Hensyn til Alder og Helbred — kan gaa tilbage til de anerkendte Sygekasser.